

ВНУТРІШНІЙ ПРОСТІР БУДІВЛІ

Колеснік Ю.І. асистент, Череватенко Г.І. асистент

*Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка
м. Харків, Україна*

При проектуванні будинків і споруд житлового, виробничого, соціально-культурного призначення розробники приділяють особливу увагу їх об'ємно-просторову структуру. Під нею мається на увазі таке поєднання зовнішнього дизайну будівлі і його внутрішньої складової, при якому, в ідеалі, досягається єдине гармонійне композиційне ціле.

Для того щоб побудувати будинок з дійсно оптимальної об'ємно-просторової структурою, необхідно володіти великою майстерністю. Її створення вимагає наявності дуже серйозних професійних навичок. Проектувальнику необхідно користуватися саме такими композиційними прийомами, застосування яких передбачає створення найбільш оптимального планувального рішення споруди. Крім того, архітекторам необхідно, щоб будівля повністю відповідало містобудівним вимогам, національно-побутовим та кліматичних особливостей того регіону, де ведеться будівництво, економічним, містобудівним і архітектурно-художнім вимогам. Само собою зрозуміло, що композиція внутрішнього простору будівлі знаходиться в тісному зв'язку з його зовнішнім дизайном.

Якщо розглядати будова будь-якої будівлі по суті, то його внутрішній простір і простір зовнішнє знаходяться в нерозривному і досить тісному зв'язку один з

одним. Відповідно, коли споруду проектується, то повинен використовуватися комплексний підхід, що передбачає облік безлічі як зовнішніх, так і внутрішніх факторів. Відповідно до загальноприйнятих методик, необхідно, щоб вони були пов'язані між собою, і саме тому при розробці об'ємно-просторової структури будь-якої будівлі проектувальникам потрібно в найбільш повній мірі враховувати абсолютно всі елементи і конструктивні частини майбутньої будови.

Склад окремих приміщень

Для створення найбільш оптимальної об'ємно-просторової структури будівель і споруд проектувальникам необхідно дотримуватися принципів функціонального процесу компоновки. Це означає, перш за все, що треба встановити склад окремих приміщень, чітко визначити їх розміри і форму, а також те, яким саме чином вони будуть обладнуватися і в яких саме цілях застосовуватися. Що стосується такого важливого чинника, як призначення приміщень, то в цьому відношенні вони поділяються на такі групи:

- Головні;
- Підсобні;
- Комунікаційні.

Головні приміщення, що проектуються в будинках і спорудах різного призначення, призначені для виконання основних функцій. Такими, наприклад, в житлових будинках є, відповідно, житлові кімнати, в освітніх установах - навчальні класи, в культурно-розважальних об'єктах - зали.

Підсобні приміщення призначаються для того, щоб виконувати якісь допоміжні функції. До них відносяться, зокрема, передні, санітарні, вхідні вузли, вестибюлі, тамбури, кухні і т.п. Що стосується комунікаційних приміщень, то до таких прийнято відносити сходи, ліфти, горизонтальні галереї і т.п.

Те, в якому саме порядку в будівлі будуть розміщені ті чи інші приміщення, у вирішальній мірі залежить від того, які саме функціональні процеси, які в них будуть протікати, в який саме послідовності вони будуть здійснюватися. Дуже важливо, щоб при проектуванні об'ємно-просторової структури будівель був повністю забезпечений вільний і безперешкодний доступ до всіх приміщень, причому саме в тій технологічній послідовності, яка необхідна згідно проектного завдання. До одним з основних вимог з цього приводу відноситься правильна орієнтованість приміщень будівлі по сторонах світу. Крім того, велике значення мають також звукоізоляційні і теплоізоляційні характеристики.

Список літератури

1. Бойко Х. С. Типи будинків та архітектурні конструкції. Навчальний посібник. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2015. 204 с.